

ГЛАВА 3.

1. За това, братіе святіи, участници на небесно-то званіе, разумѣйте посланника и първосвященника на наше-то исповѣданіе, Исуса Христа;

2. Който бѣ вѣренъ на тогози който го постави, както и Моисей во всичкый-тъ неговъ домъ.

3. Понеже той ся сподоби на по голѣмъ славъ отъ Моисеевж-тъ, споредъ колкото по голѣмъ почестъ има отъ домъ-тъ тойзи който го е направилъ;

4. Защото всякой домъ ся прави отъ нѣкого си; а който е направилъ всичко е Богъ.

5. И Моисей бѣ вѣренъ въ всичкый-тъ му домъ като слуга, въ свидѣтелство на това което имаше да ся говори;

6. А Христось, като сынъ надъ свой-тъ си домъ; на когото домъ смь ный, ако удържимъ до край твърдо дързновеніе-то и похвалж-тъ на надеждж-тъ.

7. За това, както казува Духъ Святый, Днесъ, ако чуете неговъ-тъ гласъ,

8. Не ожесточавайте сѣрдца-та си, както во врѣме-то на прѣогорченіе-то въ день-тъ на искушеніе-то въ пустыніж-тъ,

9. Дѣто мя искусихъ отци-тъ ви, испитахъ мя, и видѣхъ дѣлата ми четридесетъ години;

10. За това възнегодовахъ на онзи родъ, и рѣкохъ: Всякога заблуждавать съсъ сѣрдце-то си; и тѣ не познахъ мои-тъ пѣтища;

11. Така въ гнѣвъ-тъ си ся заклѣхъ: Че нѣма да влѣзжтъ въ мое-то упокоеніе.

12. Гледайте, братіе, да не бы да има въ нѣкого отъ васъ сѣрдце лукаво на невѣрство, щото да отстѣпи отъ Бога живаго;

13. Но увѣщавайте ся единъ другый всякой день, доклѣ ся зове Днесъ, да не бы да ся ожесточи нѣкой отъ васъ чрѣзъ измамж-тъ на грѣхъ-тъ.